

[Alfred Jensen.]

betyder denne vor Tilslutning til en Realitetsbehandlings Udskydelse ikke, at vi kan gaa ind for en Forlængelse af de løbende Love. Det kan vi ikke, fordi vi jo ikke har været indforstaaet med denne Lovgivnings Karakter. Vi har Gang paa Gang stemt imod de særlige Forbrugsafgifter og de særlige Toldafgifter, som der her er Tale om. Vi kan heller ikke gøre det, fordi der ikke ved de Drøftelser, der indtil nu har fundet Sted, paa nogen som helst Maade er skabt Sikkerhed for, at der vil ske en Ændring i Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter, i Forholdet mellem Beskatningen af den jævne Befolkning og dem, der har de største Formuer og Indtægter. Der er jo snarest skabt Sikkerhed for, at der ikke sker en saadan Ændring. Saavel ved Lovforslagenes første Behandling her som ved Udvalgsbehandlingen er der fra Flertallets Side givet Tilslutning til en Fortsættelse af denne Form for Beskatning, og jeg har vel Lov til at sige, at de Udtalelser, der er faldet her i Dag, ogsaa vidner om, at der vil ske en Skærpelse i Retning af de indirekte Skatter, hvilket jo betyder, at den mindrebemidlede Del af Befolkningen bliver haardere belastet end tidligere. Selve Forslaget om Forlængelse af Lovene viser ogsaa, at der ikke er Udsigt til, at der skal ske nogen Ændring.

Det er karakteristisk, at Afgiften paa Konsum-Is, som ikke var med i selve Lovkomplekset, nu er blevet taget op, og det skulde saamænd ikke forbyse mig, om den efter 1. Juni, naar Forlængelsen paa 2 Maaneder er udløbet, dukker op som Nissen paa Flyttelæsset. Det understreger jo i øvrigt, hvad vi længe har vidst, hvor vanskeligt det er at komme af med Skatter, der en Gang er blevet gennemført. Jeg tænker her paa de Besværligheder, vi havde med Tøjskatten. Den blev gennemført af en Minister, der omtrent i samme Aandedrag, som han foreslog den, sagde, at man skulde betale sin Skat med Glæde. Det blev hurtigt konstateret, at denne Skat ikke var omfattet med nogen synderlig Glæde. Tværtimod var der Uvilje overalt i Befolkningen, og det var ikke uden Grund, at Ministeren ret hurtigt maatte ændre sin Slogan til at omtale Tøjskatten som den lede Skat. Til Trods for, at den under Besættelsen fik denne Betegnelse, var det umuligt at faa den afskaffet, før Besættelsesmagten knækkede sammen og der kom Kommunist ind paa Rigsdagen og i Regeringen. (Latter). Ja, man ler, men det er dog en Kendsgerning, at til Trods for, at alle udtrykte Uvilje mod Skatten, mod den „lede

Skat“, blev den ikke afskaffet, før Landet blev frit og der kom Kommunist ind i Folketing og Regering. Der siges: Krigen sluttede. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Skatten blev gennemført, før Landet blev besat, og der har absolut ikke været nogen Grund til at gennemføre denne Skat. Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse slaa fast, at da vi foreslog den afskaffet, havde man store Betænkeligheder ved at afskaffe den, fordi man grundede over, hvor man skulde skaffe Erstatning for det Provenutab, der derved opstod. Men vi skal yde vor Medvirkning til, at Isskatten bliver afskaffet, og at der sker en Ændring af denne Form for Beskatning i det hele taget.

Nu bliver denne Lovs Forlængelse og altsaa ogsaa Isskattens Forlængelse motive-ret med, at status quo er bevaret. Det er jo ikke rigtigt; status quo er ikke bevaret, hverken mellem de indirekte og de direkte Skatter og heller ikke hvad Skattetrykket paa Befolkningen angaar. Der er for det første en Forøgelse i den indirekte Beskatning og en Formindskelse af den direkte. Saa kan man have sin Mening om Virkningen paa Befolkningen, men man kommer ikke uden om, at status quo ikke er bevaret. Der er, hvad de indirekte Skatter angaar, for det første sket en Skærpelse derved, at private Flyvere skal betale Benzinafgift. Jeg har ikke noget imod, at de kommer til at betale denne Afgift; jeg nævner det blot, fordi det viser, at der ikke foreligger status quo, men tværtimod en Ændring og Skærpelse af den indirekte Beskatning.

Dernæst er der Bestemmelsen om, at Spiritus, der nydes af private Selskaber i visse Lokaler, skal belægges med den almindelige Restaurationsskat. Jeg ved ikke, hvad det drejer sig om i Penge, og om man har noget som helst Skøn derover, men det er heller ikke det afgørende. Det afgørende er, at der sker en Skærpelse til Skade for den jævne, den daarligt stillede Del af Befolkningen. Grossereren, Direktøren og Proprietøren kommer ikke ud for at skulle erlægge denne Afgift. Skal de have Festligheder, kan de som oftest afholde dem i deres Hjem. Anderledes derimod med de mindrebemidlede, en Arbejdsmand, Haandværker, en Husmand eller Fisker; de kan som Regel ikke afholde større Selskabeligheder, der maaske kun finder Sted een eller to Gange i deres Liv, i deres Hjem, fordi Pladsforholdene ikke tillader det; skal de fejre Jubilæum, Sølv- eller Guldbrillup, sker det som oftest i Selskabslokaler eller Forsamlingshuse. Det er dem, der nu rammes af denne Skat, og